

Temor, Timus, Identitat, Immunitat. Dissipar la por.



TEMOR, TIMUS, IDENTITAT, IMMUNITAT

14.05.2020

Resum

El discurs ideològic microbi-cèntric de "l'enemic extern", invisible, suposadament letal i temible, per al confinament necessari, emès mediàticament pels governants i "les autoritats sanitàries", és, a més de pseudo-científic, absolutament blasmable.

Ha contribuït a que la majoria de la població, confinada, s'hagi tornat encara més vulnerable, perquè la por, el

temor del contagi que ha fet agafar, entenebra l'esperit i inhibeix significativament la immunitat cel·lular tímica, la responsable de preservar la nostra identitat.

Confutar aquest discurs i dissipar la por a la llum de la simplicitat inherent al principi de la similitud és un deure epistemològic.

Paraules clau

Homeòrresi, identitat, immunitat, llum, simplicitat, temor, timus.

Contingut:

1. Les idees com a llum.
2. La por, el temor com a foto-idea.
3. Els factors foto-psíquics.
4. Timus, identitat, immunitat.
5. Atemorir, espaventar, fer agafar por.
6. Dissipar la por.
7. Referències.

1. Les idees com a llum.

La simplicitat inherent al principi de la similitud és la deu (fonament i font) de la unitat analogia, energia i del fenomen ubic i universal de l'analogia, el qual també explica, entre molts altres, el fenomen humà del mimetisme, la replicació, la reproductibilitat, la simulació biològica, i la seva disseminació social ¹.

El nostre organisme, el nostre sistema neurosensorial, el nostre sistema immunitari, està dissenyat per a l'eficiència ². Per aquesta raó, el nostre organisme funciona primàriament fotodinàmica, això és, lumínicament. No només hi veiem gràcies a la llum, sinó que tant la nostra cerca de la veritat, com la nostra consciència, la ideació, els nostres ideals, la nostra imaginació, la nostra memòria, el nostre pensament, l'obertura al misteri, els nostres somnis, no són sinó processos fotodinàmics, lumínics ³. La llum no només flueix per tot el nostre organisme, sinó que fa possible tot el seu esplendor.

Les idees, positives o negatives, són energia, força, *llum*.

Les *foto-idees* mouen el món. La llum activa els bioritmes circadians, e-mociona (mou) l'ànima, la matèria viva, i desferma processos (foto-)biològics, per a bé o per a mal. Una imatge, un estímul fotònic immaterial, desencadena tot un seguit de reaccions biofotòniques, electròniques, moleculars, hormonals, químiques en el nostre organisme ⁴. Així, la *foto-idea*, la representació mental, que ens fem (errònia) d'algú o de quelcom, d'un imaginari mal, suposadament terrible, ens pot fer sofrir més que la cosa mateixa, el mal mateix. És la foto-psico-neuro-immuno-biologia.

2. La por, el temor com a foto-idea.

L'espaordiment, la por, el temor no és res més una *foto-idea* negativa, terrible, davant quelcom real o imaginari. Condiciona negativament el nostre existir, el nostre psiquisme, el nostre respirar, la nostra immunitat, la nostra identitat, tota la nostra unitat homeòrresi|esperit.

D'entre les pors, la por de la mort, la por a perir, a deixar d'existir, és la primera i més bàsica de totes, perquè correspon a la immortalitat original perduda [Gn 3,19; Rm

5,12] ⁵ . És la pròpia del nostre instint de supervivència.
És una por profunda relacionada amb el centre energètic del ronyó.

En el llenguatge, expressions com atemorir, espavordir ‘fer agafar por’, “mort de por”, “por dels esperits”, “terror: por extrema que fa tremolar”, “tremolar de por”, “un greu perill que ens amenaça”, “estar en perill de mort”, són per si mateixes ben explícites.

Zincaló	>			Eng. / German	Greek
chanisperó 'spirit; esperit'	pro canip <i>p > f</i> <i>n > v</i>		por pànic pavor	Angst fear / Furcht	νίστις 'fe' φάος/φώς 'llum' > foto
	↳ panchabar pachabelar 'to believe; creure'	<i>ch > g</i>	fe	faith / Glaube	
					ψυχή psyché
					πνεῦμα pneuma
↳	arasnó 'fear; por'				
↳	↳ paripen 'danger; perill'	darañar 'to fear; témer'	dany perill > por aprensió basarda espavordir	dread, threat peril apprehension danger	
		bildur 'por, temor'			
↳	canguelo 'fear; por'		angolixa	anxiety Angst	
↳	espajuo 'fright, wonder; espant' perplejo 'fright; ensurt		espant (por forta)	fright	ἰσχυρὸν'20

Taula 1. L'esperit, la fe i la por.

L'esperit, entès com a llum (*pháos* > *phos*) i com a *psyché*. Quan l'esperit és feble, ell és la deu (fonament i font) del fenomen de l'aprensió, l'espavordir, el pànic, la por, el temor (la tenebra). Mentre que quan l'esperit és fort, ell és la deu del fenomen de la fe (la llum).

Cada persona en cada fase de la seva vida té una aura lluminosa, una força espiritual, un escut biofotònic més o menys intens, i una determinada predisposició o susceptibilitat. La llum és qui fa possible el funcionament dels fins òrgans de l'esperit, el sistema neuro-sensorial. *El punt de la psora*, el cap del mal, la causa capital endògena, interior dispositiva del nostre emmalaltir ³, modula el mode com, la manera en què la llum, la realitat, en cada u de nosaltres esdevé *foto-idea*, això és, ideació, imaginació, imatge, paraula, pensament.

L'esperit entès com a llum (Taula 1). Quan l'esperit (la llum) és feble se'ns representa mentalment la tenebra (la temença, el temor, la por). Quan l'esperit (la llum) resplendeix se'ns representa mentalment la fe, la llum que dissipa la por, la tenebra.

Ens adonem que tota por, tota temença, tot temor no és altra cosa que una *foto-idea*, una representació espiritual, mental, negativa d'una cosa real o imaginària. Per això, tant o més important que la higiene del nostre cos i de les

coses materials, és la higiene de les idees immaterials, representacions imaginàries negatives que ens assalten, i ofusquen transitòriament la nostra pensa, el nostre magí, però que inconscientment anem auto-alimentant, barrinant, amb la qual cosa es van arrelant cada cop més i més, i van condicionant els nostres actes i la nostra existència.

“Sovint és així com triomfen les idees errònies, estúpides, falses, revoltants: per menyscabament. Hom les refusa, hom hi fa escarafalls, hom s’hi oposa amb paraules i crits. Però una clivella en nosaltres les deixa, servilment, penetrar, envair el nostre propi cor i el nostre propi judici, modificar el nostre propi esguard” ⁶.

3. Els factors foto-psíquics.

Malauradament, l’hegemonia del paradigma biomèdic materialista reductor, i concretament de la biologia molecular, de la mono-causalitat microbiana de les malalties infeccioses, de la psiquiatria biològica, de la biotecnologia, ha eixamplat encara més la gran distància ja existent entre els àmbits de la psicologia, la

immunologia i la fotònica.

Aquest domini, aquesta idolatria del *fenomen* "bios" 'vida', material, s'ha anat operant en detriment dels factors fotodinàmics, immaterials, determinants de l'emmalaltir, i de la consideració dels factors *foto-psíquics*, concretament, dels efectes del distrès emocional, la por, el temor, el terror, les *foto-idees* temibles, sobre la immunitat cel·lular tímica, l'encarregada d'identificar les cèl·lules pròpies, i d'anihilar les alienes, infectades, per ex. per virus, o tarades, tumorals i canceroses, i de preservar així la nostra identitat.

A nivell foto-immuno-biològic, la immunitat protectora i memòria immunològica davant la virulència relativa i l'antigenicitat de tot virus depèn de l'energia biofotònica que irradia l'ARN mitocondial de tots i cada un dels immunòcits, a nivell de:

- la immunitat *innata* respiratòria (neutròfils, i macròfags alveolars) del compartiment extern de l'organisme - pell, mucoses, sang - que conserva memòria immunològica, i que regula la resposta *adaptativa* immune, *cel·lular* i *humoral*.

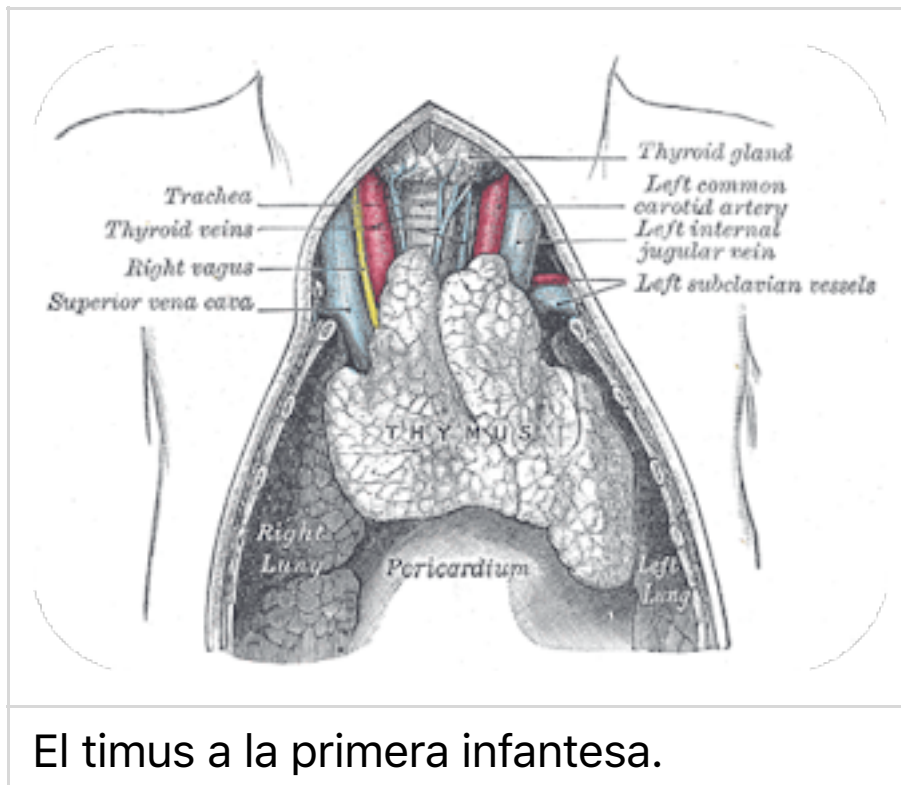
- la immunitat *cel·lular* mediada pels limfòcits T (timus depenents) específics que controla la virulència relativa.
- la immunitat *humoral* mediada per anticossos específics (immunoglobulines produïdes pels limfòcits B / cèl·lules plasmàtiques) circulants que controla l'antigenicitat.

Aquest menysteniment epistemològic s'ha fet especialment evident en la negligència biomèdica del co-factor estressor foto-psico-emocional ^{7 - 13} en la causalitat multi-component ¹⁴ dels processos dishomeorrètics foto-immuno-biològics (epidèmics/infecciosos/inflamatoris).

4. Timus, identitat, immunitat.

Si abans (Taula. 1) hem vist la relació existent entre la feblesa d'esperit i la por, ara hem de considerar la influència negativa existent entre la temença, el temor, i

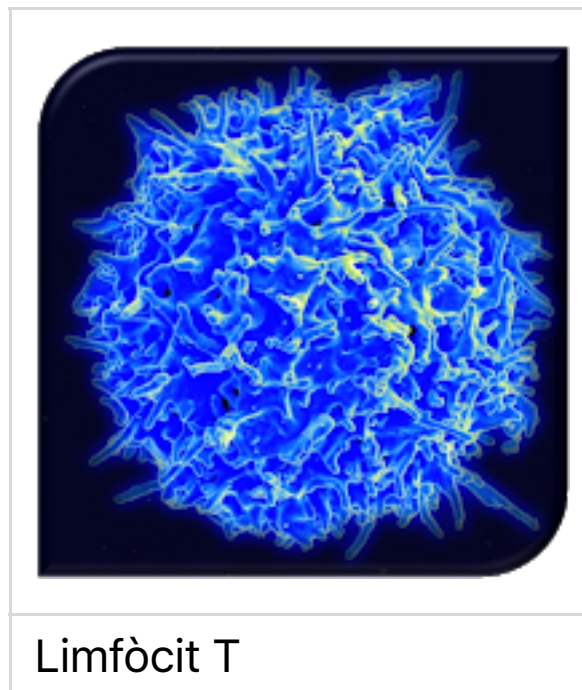
l'òrgan central del sistema immunitari, el timus.



El timus és l'òrgan limfoepitelial lobulat que produeix els limfòcits T (tímics). Està situat darrera l'estèrnum superior, al mediastí anterior, en estreta relació amb el pericardi i les grans venes de la base del cor. Presenta notables variacions en la seva estructura, d'acord amb l'edat i l'estat de l'organisme. Assoleix la seva mida màxima durant la vida embrionària i en la infantesa, fins arribar a la pubertat, en què ateny el seu màxim pes (30-40 gr). El predomini limfocitari a la fórmula leucocitària sanguínia és típic de la infantesa. Entem com d'important és el timus per a la creixença i maduració biològica de la criatura humana, i per l'adquisició de la identitat. Assolida aquesta, a partir de la pubertat comença a involucionar

gradualment per l'edat. El timus té una importància cabdal, fonamental en el sistema immunitari, la comesa genuïna del qual és preservar la nostra identitat.

És essencial en la denominada immunitat cel·lular, la que identifica les cèl·lules pròpies, i identifica i elimina les cèl·lules alienes, entre elles i especialment, les cèl·lules infectades (per paràsits o patògens intracel·lulars, ex. virus), o les cèl·lules tumorals i canceroses. Els limfòcits T citolítics, els limfòcits T CD8+, són anihiladors, anorreadors cel·lulars directes.



El limfòcit és la cèl·lula corporal més susceptible a les radions ionitzants, i el timus, especialment el seu còrtex, és l'òrgan més susceptible a aquestes. S'ha de remarcar que els corticosteroides (administrats com a

antiinflamatoris o com a immunosuppressors) inhibeixen ràpidament i significativa la funció tímica, i que les situacions d'estrès fan involucionar el timus i la seva funció de manera aguda ¹¹.

zincaló >		>		eng. / d.	gr.
anaraniá 'Amen; so be it'			analogia energia	Ähnlichkeit	ὁμοιος
bichola 'likeness, similitude'		l ch	jo	I / Ich	
mistós 'well' [m t]	timuñí 'same, identical'	t m t > d	timus immunitat Idem Identitat mateix	thymus immunity identical identity same	ἴσος isos
	matejo				
	↪	t m t > d	temor > terror temorenc timidesa	dread > fear timorous timidity	jqmnb'n'20

Taula 2. Timus, Immunitat, Identitat.

L'ètim primari zincaló **timuñí**¹⁵ és, molt probablement, el substrat fonètic-semàntic dels mots: timus, immunitat, identitat, temor (cast. *miedo*; *timorato*), terror,... Ens ajuda a comprendre millor no només la comesa pròpia de l'homeòrresi fotodinàmica immunitària dels sistemes biològics, a saber, preservar llur identitat al llarg de llur cicle vital, sinó també la perniciosa influència del temor (> terror) sobre la funció tímica i l'eficiència homeorrèsica fotodinàmica immunitària cel·lular (especialment els limfòcitos T, tímics).

Molts fenòmens sensorials són contagiosos...., també la por, el temor, que són *enormement* contagiosos.

El 'contagi foto-psico-emocional' ⁸ és el fenomen social

per mitjà del qual les emocions i els capteniments relacionats d'unes persones poden despertar emocions i comportaments similars en d'altres. La por, el temor de la *foto-idea* del contagi|malaltia|mort es pot generar i difondre deliberadament i viral pels mitjans de comunicació. Aquests han atemorit, espavordit, han fet agafar por a la població.

L'atemoriment, l'espavordiment fa involucionar agudament la funció tímica. Inhibeix, paralitza la immunitat cel·lular tímica, davant les infeccions víriques que parasiten les cèl·lules del nostre organisme.

El timus és molt susceptible al distrès emocional ¹².

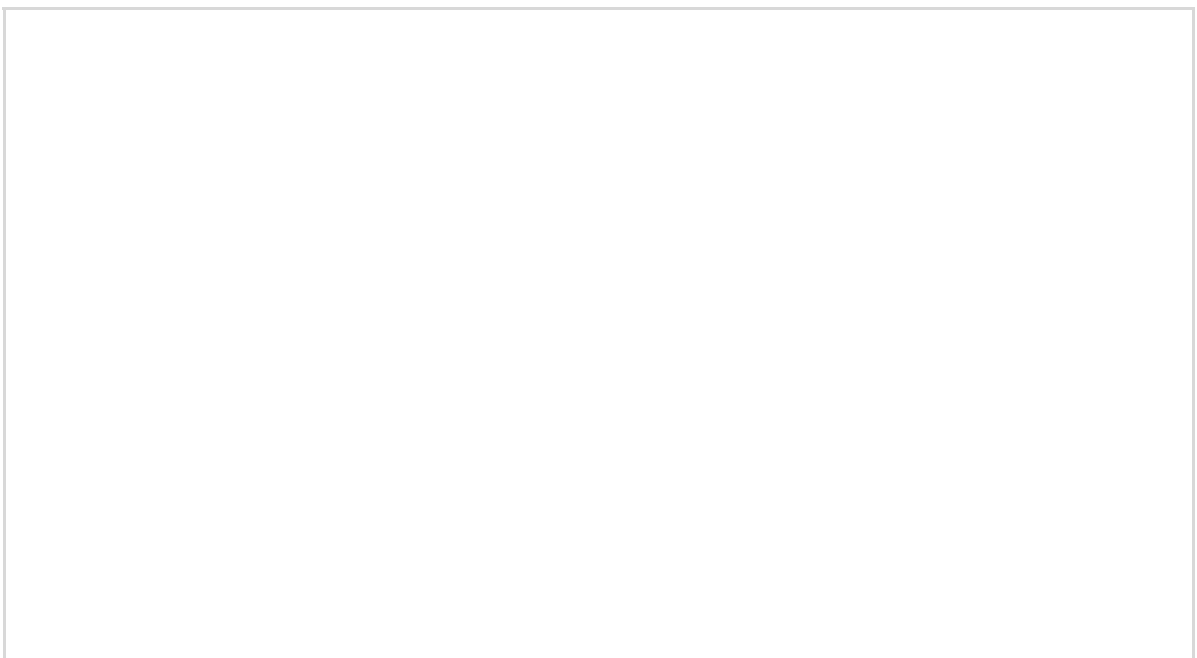
Hem vist (Taula. 2) com l'ètim primari ***timuñí*** ens ajuda a comprendre la relació existent entre timus, identitat (*idem, isos*) i immunitat. Ens ajuda a comprendre la funció genuïna de la immunitat, a saber, identificar allò que és propi (*self*), igual o semblant –*idem, isos, ómoios* – d'un mateix, i detectar, anihilar i/o controlar tot allò que és aliè, contrari, enemic, impropri (*non-self*) – *énantíos* –, diacrònicament, al llarg del cicle vital.

La unitat homeòrresi|esperit de l'ésser humà aspira a

adquirir la més pròpia identitat (*idem, isos*) ¹⁶. Perquè això sigui possible cal que l'homeòrresi fotodinàmica immunitària preservi en tot moment la identitat individual.

5. Atemorir, espaordir, fer agafar por.

El 'discurs ideològic microbi-cèntric pseudocientífic - de "l'enemic extern" – invisible, letal, terrible - per al confinament necessari, emès per governants i representants dels sistemes de salut pública amb motiu de la crisi sanitària relacionada amb el nou coronavirus SARS-CoV-2 ¹⁷, així com tot el seu suport foto-gràfic informatiu mediàtic, ha tingut i té per objectiu: atemorir, espaordir la població, fer-li agafar por.





La por, el temor inhibeixen la immunitat cel·lular tímica.

Certament, ha reeixit a aterrir, embasardir. Ha fet agafar por del contagi. El discurs ideològic microbi-cèntric, pseudocientífic, per al confinament necessari davant "l'enemic extern", invisible, letal i temible, talment un greu perill que ens amenaça, ha infós temor, ha intimidat, ha minat, en definitiva, la salut espiritual de moltes persones aprensives, espantadisses, impressionables, suggestibles que, pel fet d'estar atemorides, espordides, s'han auto-confinat, sense gosar sortir per a res de casa, per a no contagiar-se, i un bon nombre d'elles han experimentat una addicional inhibició, paralització de la immunitat cel·lular tímica de llur sistema foto-psico-immunitari.

N'ha resultat en bastants casos el 'contagi foto-immuno-biològic' real, i, fins i tot, la malaltia pneumològica (< gr. *pneuma* 'alè, buf; esperit que respira'; gr. *pneumon* 'pulmó') de bastantes persones confinades vulnerables. Ha fet que moltes persones confinades que han començat a presentar símptomes hagin acudit als serveis d'urgències dels hospitals espaordides, "mortes de por".

Malauradament, moltes d'elles han estat "re-matades" per la enantiopatia iatrogènica, "la medicina homicida" ¹⁸, *ab uso in morbis* ¹⁹ que se'ls ha aplicat. Incloent-hi els mateixos opiacis (la morfina) administrats que fan indefectiblement que *el punt de la psora* reïxi a apagar la llum de l'esperit - que fins aleshores encara respirava -.

Comprenem ara que el temor fa que el cap del mal, *el punt de la psora* ³, desafini dinàmicament encara més intensament la funció tímica de la persona aprensiva, espaordida, impressionable, suggestible, vulnerable. El temor del virus inhibeix, així, la immunitat tímica, això és, la identitat individual, i això fa que la persona espaordida es captingui (i respiri) gregàriament, grupal, seguint dòcilment les consignes dictades pels governants.

Si la biomedicina ja "descorona" l'ésser humà, menystenint la seva "corona", el seu esperit, i el redueix a

la seva dimensió material, ara es tracta d'eclipsar la seva llum, d'atemorir les persones, d'entenebrar llur pensa i d'abatre llur esperit, d'afeblir i ofuscar encara més llur llum. La identitat, la personalitat individual, abatuda, queda ara diluïda totalment en l'ordre inferior, en la personalitat col·lectiva, gregària, grupal globalment atemorida, entenebrada, espordida, fàcilment manipulable, grisa, sense esperit, sense identitat individual, sense llum pròpia. Els governants, les "autoritats sanitàries" han contagiat – deliberadament, informativa, mediàtica – la por al virus a pràcticament tota la població.

El punt de la psora, fotodinàmic, immaterial, és el cap de la causalitat endògena nosològica, això és, de la dishomeòrresi fotodinàmica immunitària i vulnerabilitat associada individual, incrementada per la iatrogènia terapèutica enantiopàtica, conjuntament amb co-factors epigenètics fotodinàmics. És la causa endògena dels paràsits, i dels paràsits intracel·lulars obligats, els virus, que explicaria la realitat dels pacients zero, que ací i allà, *endògenament* i mimètica generen el nou procés foto-immuno-biològic (infecció) agut, sense haver-se contagiat/infectat de ningú.

En la societat de la informació, el 'contagi foto-psico-

emocional', la *foto-por* al contagi, està en l'origen *endogen* fotodinàmic del fenomen foto-immuno-biològic del contagi, la infecció. La por, el temor abat l'esperit, inhibeix, paralitza la funció foto-immunitària cel·lular tímica. En tota situació epidèmica, el *foto-temor*, la *foto-por* al contagi és la principal *foto-idea*, representació mental, que predisposa a / presideix el contagi real. L'aprensió, la impressionabilitat, la suggestió – talment una veritable 'infecció' –, el temor, la vulnerabilitat induïda per la aprehensió impressiva de *foto-idees*, imatges, notícies i xifres negatives (nombre de contagis, de morts) que es difonen, és el factor foto-ideo-dinàmic negatiu necessari perquè en qualsevol part del món, a partir de la disfunció homeorrètica fotodinàmica crònica pre-existent en individus aprensius, atemorits, espaordits, impressionables, susceptibles, vulnerables s'origini també *endògenament*, fotobiològica, mimètica, mutagènica, el nou virus, en un moment epigenètic fotobiològic semblant, en un hoste, que pel fet ser vulnerable, emmalaltiex foto-immuno-biològicament, infecciosa. Aquest serà un (nou) malalt transmissor de virus infectius, sense haver-se contagiat de ningú.

La psicologia de masses, mimètica, social, fa la resta. Contribueix decididament a que la vulnerabilitat dishomeorrètica fotodinàmica patent, el procés fotoimmunobiològic agut, associat a l'espaordiment, a la temença, al temor, al terror, a la *foto-idea* de "l'enemic

extern" – invisible, el virus letal i temible, es contagia i es dissemi – viralment –, i per tant es repliqui, es reprodueixi, i es transmeti especialment entre esperits abatuts, individus aprensius, atemorits, espordits, impressionables, suggestibles, minant llur funcionalitat immunitària adaptativa cel·lular tímica.

Tingui's present la realitat de la unitat indissoluble homeòrresi respiratòria|esperit (< gr. *pneuma* 'alè, buf, vent; esperit'), així com la unitat llum|cadena *respiratòria* mitocondrial, deu de la potència energètica de l'ADN mitocondrial dels immunòcits (com són, les cèl·lules endotelials i epitelials capil·lars, els leucòcits neutròfils, i els limfòcits T), que explica el fenomen espiritual negatiu, pneumològic, respiratori mediat pel SARS-CoV-2, la COVID-19 ³.

Així doncs, la basarda, la por, el temor del contagi obscureix la llum de l'esperit que respira, *inhibeix*, *involuciona* agudament *la funció immunitària tímica*, contribueix a fer emmalaltir agudament, auto-limitada els més vulnerables amb disfuncions homeorrèsiques fotodinàmiques cròniques, quan el moment epigenètic foto-biològic/dinàmic estacional (escassa irradiació UVB) ho propicia.

En resum, *el punt de la psora*, el punt capital dispositiu intern de la causalitat nosològica individual, en un context epidèmic de por, de temor, i el factor 'contagi foto-psico-emocional' mimètic-social concurrent, i en certes circumstàncies epigenètiques fotodinàmiques, pot originar *endògenament* un procés foto-immuno-biològic parasitari, víric, agut en un organisme predisposat, en què la funció immunitària cel·lular tímica està inhibida per la por del contagi mateixa, sense existir, però, contagi, ni transmissió viral exògena. Comporta l'emergència de "pacients zero".

L'omissió metodològica d'aquestes dues variables, a saber, *disseminació mediàtica del temor*, i '*pacients zero*', no prou reconegudes, ha *esbiaixat* significativament, en el cas de la pretesa epidèmia del SARS-CoV-2, les estimacions resultants de models matemàtics de simulació epidemiològica basats en el paràmetre de la mobilitat poblacional ³.

6. Dissipar la por.

"No t'espantis, tingues fe només" [Mc 5,36] ⁵.

Talment el sol que dissipa les tenebres, la fe dissipa les

pors, la por.

La fe és una gràcia sobrenatural que enriqueix i illumina l'esperit de l'ésser humà. Quan la llum de la fe llueix, supera i suspèn la llum de l'enteniment. La fe no és fruit de la raó, però tampoc és contra ella.

La fe no és pas un salt al buit, sinó una obertura al misteri ²⁰. És l'experiència de la seguretat en les tenebres ²¹.

La por, el temor *només* es dissipa confiant.

La pregunta que immediatament sorgeix és: confiar? en què?, en qui?

Qui sigui espiritual, si pertany a la tradició cristiana, segurament confiarà, tindrà fe, especialment en Aquell, amb majúscula, que és la llum del món [Jo 8,12; Mt 5,14-16] ⁵, i que ha vençut el mal i la mort [He 2,14] ⁵.

"Aquell que arriba al cor de la seva religió, arriba al cor de totes les altres", deia Mahatma Gandhi. Per aquest motiu, convé sempre agafar forces d'allò més ferm, el firmament, i cultivar sanament la nostra dimensió espiritual distintiva, tot destriant el gra de la palla, i el vi – l'espiritualitat – de la copa, a fi de créixer en saviesa (simplicitat/veritat), en edat (semblança/bellesa), i en gràcia (sempiterna, espiritual, amor de Déu/bondat) [Lc

2,52] ⁵.

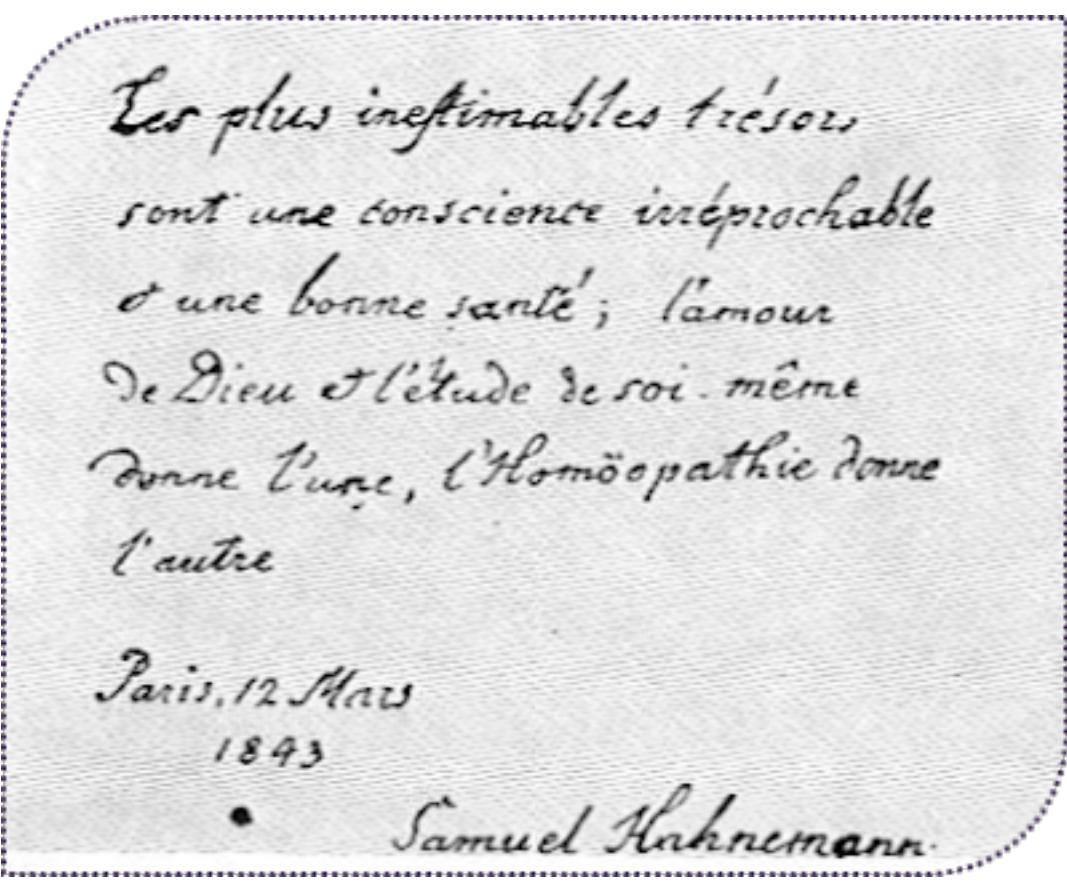
Cal aquí emfatitzar la importància transcendent de l'educació, al si de la família i l'escola, i el seu paper decisiu en la formació de conceptes, idees i imatges.

A nivell terrenal, convé agafar forces de la terra, això és, d'aquells esperits profunds, d'aquelles persones d'esperit que ens inspirin confiança, d'aquells esperits audaços, forts i generosos que siguin per a nosaltres guies i referents coherentment lluminosos, compromesos amb la veritat, la bondat i la bellesa. Perquè la bellesa i la bondat són la veritat de Déu ²².

La veritat d'un nou coronavirus respiratori, transmissible via aèria, estacional, de virulència relativa mitjana-baixa, fotosusceptible a la radiació UVB, UVA, i a la fracció violeta-blava de la llum visible solar, piro-susceptible (a la febre), que rarament afecta els infants i nens prepúbels, que pot causar un procés foto-immuno-biològic agut, auto-limitat, i benigne en la immensa majoria de la població, especialment a la primavera, per mitjà del qual hom pot immunitzar-se'n activament i natural, de manera fàcil i ràpida. Això hagués permès que aquesta primavera la majoria de població, de no haver estat confinada, ja hagués adquirit de manera activa i natural la *deguda* immunitat de grup, la millor protecció de tota la població davant qualsevol nou virus epidèmic ³.

Només la llum pot naturalment dissipar les tenebres. La immunitat innata respiratòria i general queda realçada quan el sol primaveral il·lumina la cara, el coll, la zona de l'escot (la zona del timus), i quan respirem aire impregnat de fotons primaverals. Aquesta radiació UVB solar atenua significativament, i fins i tot inactiva, la viabilitat i la virulència relativa de qualsevol virus que hi hagi a l'aire o a les vies respiratòries, i fa possible que, plens de llum, ens hi immunitzem activament, benigna, fàcil, natural i ràpida ^{3, 23}.

El sol, font de llum i de vida, és per a nosaltres la més poderosa representació astral de la simplicitat inherent al principi de la similitud.

A handwritten note on a piece of paper with rounded corners, enclosed in a dotted border. The text is written in French in a cursive script. It reads: "Les plus inestimables trésors sont une conscience irréprochable & une bonne santé; l'amour de Dieu & l'étude de soi-même donne l'un, l'Homöopathie donne l'autre". Below the main text, it says "Paris, 12 Mars 1843" and is signed "Samuel Hahnemann".

*Les plus inestimables trésors
sont une conscience irréprochable
& une bonne santé; l'amour
de Dieu & l'étude de soi-même
donne l'un, l'Homöopathie donne
l'autre*

*Paris, 12 Mars
1843*

Samuel Hahnemann

"Els tresors més inestimables són una consciència

irreprotxable i una bona salut; l'amor de Déu i l'estudi de si mateix dóna l'una, l'Homeopatia dóna l'altra". París, 12 de març de 1843. Samuel Hahnemann. Àlbum personal ²⁴.

L'homeopatia pura, tota simple, que s'alça sobre la simplicitat inherent al principi de la similitud, és la metodologia fotodinàmica homeorrèsica individualitzada sanativa (guaridora i preventiva) que restableix la salut de manera màximament eficient, i mínimament iatrogènica.

Terapèuticament, la força fotodinàmica individualitzada sanativa del *simplex* indicat en cada cas individual tocarà guaridorament (*similia similibus*) el cap del mal, *el punt de la psora*, i dissiparà la por, optimitzarà l'eficiència de la nostra homeòrresi immunitària, i farà que resplendeixi la llum del nostre esperit.

La llum de la simplicitat inherent al principi de la similitud, la deu (fonament i font) de l'astre sol, de l'homeòrreis fotodinàmica immunitària dels sistemes biològics, de la llum del nostre esperit, i de l'homeopatia pura, tota simple, no només confuta ³ el discurs ideològic microbi-cèntric pseudocientífic de "l'enemic extern", invisible, suposadament letal i terrible, per al confianament necessari ¹⁷, sinó que dissipa la por que entenebra l'esperit i la pensa.

7. Referències.

1. Nabona, J (2015) *El Principio de la similitud en la educación y la praxis médica*. Ponencia. 18.04.15. CoMB. Jornada conmemorativa 125 años de la fundación de la A.M.H.B. www.nabonahomeopatia.cat/ponencia

2. Sterling, P (2004) *Principles of allostasis: optimal design, predictive regulation, pathophysiology, and rational therapeutics*. Essay. In *Allostasis, Homeostasis and the Costs of Adaptation*. J. Schulkin. Cambridge University Press, 2004. P. 8.
DOI: [10.1017/CBO9781316257081.004](https://doi.org/10.1017/CBO9781316257081.004)

3. Nabona J (2020) El Punto Negro de los Sistemas de Salud a la Luz del SARS-CoV-2. Peprint. 05.05.2020.
<https://doi.org/10.13140/rg.2.2.12201.95844>

4. Horikoshi, S et al. (2018) The electromagnetic wave energy effect(s) in microwave–assisted organic syntheses (MAOS). *Scientific Reports* | (2018) 8:5151 | [DOI:10.1038/s41598-018-23465-5](https://doi.org/10.1038/s41598-018-23465-5)
<https://www.nature.com/articles/s41598-018-23465-5.pdf>

5. Bíblia. Fundació Bíblica Catalana – Institut Cambó –. Editorial Alpha SA, Barcelona, 1968.

6. Evely L (1957) *Souffrance*. Nouvelle édition 1997. Mme Evely, 26400 Piégros-la-Clastre. ISBN 2-909508-29-3. p. 18-19. Trad. catalana. *Sofriment* (1963) Ed. Estela, SA, Barcelona.

7. Solomon GF, Amkraut AA, Kasper P (1974) Immunity, Emotions and Stress. With Special Reference to the Mechanisms of Stress Effects on the Immune System. *Psychother Psychosom.* 1974; 23:209–217 DOI:[10.1159/000286644](https://doi.org/10.1159/000286644)
8. Hatfield E, Cacioppo JT, Rapson RL (1993) Emotional Contagion. Research Article. *Current Directions in Psychological Science.* Volume: 2 issue: 3, June 1,1993 page(s): 96-100 <https://doi.org/10.1111/1467-8721.ep10770953>
9. Segerstrom SC and Miller GE (2004) Psychological Stress and the Human Immune System: A MetaAnalytic Study of 30 Years of Inquiry. *Psychological Bulletin.* **130**(4). 2004. doi: [10.1037/0033-2909.130.4.601](https://doi.org/10.1037/0033-2909.130.4.601)
10. Sukhovey YG, Koptyug AV, Fisher TA, Petrov SA, Dotsenko EL. (2016) Functional Conjugation of the Different Regulatory Responses to the Stress Stimuli in Healthy Human Subjects. *Open Journal of Applied Sciences*, 6, 489-500. <http://dx.doi.org/10.4236/ojapps.2016.68049>
11. Ansari AR, Liu H (2017) Acute Thymic Involution and Mechanisms for Recovery. Review. *Arch. Immunol. Ther. Exp.* 2017, 65:401–420 DOI [10.1007/s00005-017-0462-x](https://doi.org/10.1007/s00005-017-0462-x)
12. D'Acquisto F (2017) Affective Immunology: where emotions and the immune response converge. *Dialogues*

13. Rasmussen H, Moffit T, Arseneault L, *et al.* (2019) Association of Adverse Experiences and Exposure to Violence in Childhood and Adolescence with Inflammatory Burden in Young People. Original Investigation. *JAMA Pediatrics*. Online November 4, 2019. doi:[10.1001/jamapediatrics.2019.3875](https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2019.3875)

14. Rothman KJ (1976) Causes. *Am J Epidemiol.* 1976 Dec;104(6):587-92
doi:[10.1093/oxfordjournals.aje.a112335](https://doi.org/10.1093/oxfordjournals.aje.a112335)

15. Borrow, G (1841) *The Zincali or an account of the Gypsies of Spain with an original collection of their songs and poetry and a copious dictionary of their language.* 2 Vols. London, John Murray, 1841. Facsímil Extramuros 2007.

16. Ruiz Salvador, F (1988) *Introducción al Cántico Espitual* (Segunda redacción – CB). En: San Juan de la Cruz (1542-1591), Obras Completas. 3ª ed., Editorial de Espiritualidad, Madrid, 1988. p. 568.

17. Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo, por el que se declara el estado de alarma para la gestión de la situación de crisis sanitaria ocasionada por el COVID-19. BOE-A-2020-3692.

18. Hahnemann, S (1835) *Allocution de Samuel Hahnemann. Discours prononcé à l'ouverture de la session de la Société Homéopathique Gallicane*. Paris, le 15 septembre 1835. In den Gesammelten kleinen Schriften von Samuel Hahnemann. Herausgegeben von Josef M. Schmidt u. Daniel Kaiser, Heidelberg: Haug 2001. <https://tinyurl.com/yca9e4fx>

19. Hahnemann S (1825) *Beleuchtung der Quellen der gewöhnlichen Materia medica*. In Reine Arzneimittellehre. 3. Th. 2. Aufl., Arnold, Dresden, 1825.- Heidelberg: Haug. 1979.

20. Lemaire B (2004) *L'Expérience de Dieu avec Gustave Thibon*. Introduction et textes choisis par Benoît Lemaire. Introduction, p.21. Éditions Fides, Québec, 2004.

21. Thibon G. (1942) *L'échelle de Jacob*. Pauvreté de Dieu. Foi et expérience. Lyon, Lardancher, 1942; rééd. Paris, Librairie Arthème Fayard, 1942.

22. Thibon G. (1974) *L'ignorance étoilée*. Au secours de Dieu. Chute et rédemption, Paris, Librairie Arthème Fayard, 1974.

23. Rollier A (1944) *Quarante Ans d'Héliothérapie*. Leysin, Juin 1944. F. Rouge & Cie. S.A. Librairie de

l'Université. Lausanne.

24. Ritter H (1986) Samuel Hahnemann: Begründer d. Homöopathie; sein Leben u. Werk in neuer Sicht. 2., erw. Aufl. Heidelberg: Haug, 1986. S. 135.

Joaquim Nabona, Metge

Barcelona (Catalunya, Espanya, Europa)

14.05.2020

LA CONSCIÈNCIA HOMEORRÈSICA, L'EMPODERAMENT RESILIENT.

Llengua · Cultura · Veritat · Llibertat



[L'Associació Catalana per l'Homeopatia Unicista, Visca l'Homeopatia!](#) és la **primera i única** Associació *totalment independent* existent per a la defensa i difusió de l'Homeopatia pura, tota simple, unicista, hahnemanniana, i per a la defensa i promoció del **dret** de tota persona malalta a l'**eficiència sanativa restablidora de la salut!**

Associa't'hi! Uneix-t'hi!

L'Associació, la nostra força!

info@homeopatiaunicista.cat

info@homeopatiaunicista.cat